

“Laskam sebi da ću ostati u pamćenju ljudi”

Donatien Alphonse François, marquis de Sade

by Jovana Lučić Gajić

je rođen 02. Juna 1740 u 16:45:00 u l'asile de Charenton, Pariz, France

Marquis de Sade je bio konjanički oficir u Sedmogodišnjem ratu. Proveo je oko 30 godina u zatvorima, na kraju i u ludnici.

U svojim delima je opisivao mračne porive za psihičkim i fizičkim mučenjem: od čovekovog prava na "apsolutni egoizam" i naslađivanje u tuđim mukama pa do ubistva iz seksualnog užitka..

Smatra se da su uzor najvećim psihopatama i zločincima novije svetske istorije bila upravo književna ostvarenja ozloglašnog markiza. Njegovo, sa stanovišta etike bolesno i iskrivljeno viđenje sveta, moralnosti i seksualnog zadovoljstva, koje je u svojim delima zagovarao, pustilo je korene u umovima mnogih ubica u proteklih dva i po veka. Zbog toga je danas većina psihologa, psihijatarata i sociologa mišljenja da je

"nepravizedeni klasik francuske erotske književnosti" indirektno odgovoran za više ubistava nego bilo koji pojedinac u istoriji čovečanstva. Tako je ime markiza De Sada, po kome je nazvan sadizam, postalo sinonim za perverzije i ljudsko zlo

Vreme njegovog rođenja i odrastanja pada u doba predrevolucionarnog Pariza, koji je sredinom 18. veka bio leglo poroka i korupcije. Markiz de Sad je poreklom iz starog provansalskog plemstva. Njegova porodica je bila u srodstvu sa kraljevskom kućom Konde. Otac mu je bio dvorski diplomata, klasno i seksualno veoma liberalan: spavao je sa ruspunim plemkinjama, ali i sa dečacima uličarima. Majka, poreklom iz aristokratske ali osiromašene porodice, tiha i povučena osoba, službovala je kao dvorska dama princeze de Konde. De Sadov kontakt sa roditeljima prekinut je već u njegovoj četvrtoj

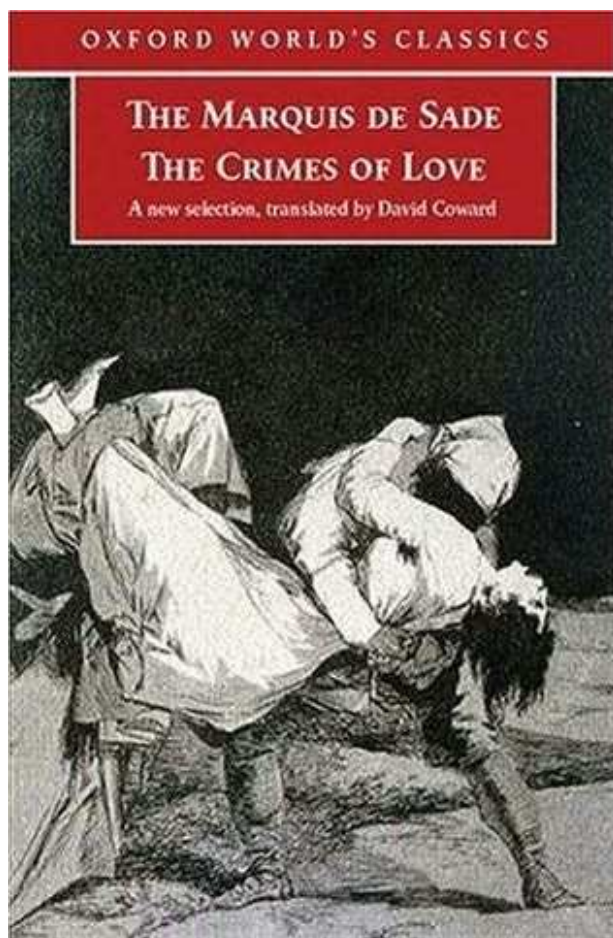
godini kada ga šalju u Vensen, stricu Abu de Sadu od Ebruija, svešteniku koji je istovremeno održavao seksualne veze sa markizama, služavkama i prostitutkama. Okolnosti pod kojima je De Sad odrastao potvrđuju u velikoj meri ispravnost frejdovskih teorija o ranom detinjstvu kao ključnom periodu u formiranju čovekove ličnosti..

Svoje bizarne zamisli Fransa de Sad počinje da primenjuje u praksi tokom 1763. godine. Neposredno pre toga napušta vojsku za vreme velikog Sedmogodišnjeg rata, u kojem stiče ugled i poštovanje, kao i čin kapetana, zbog ekstremne hrabrosti, iako je pouzdano utvrđeno da je konstantno posećivao bordele i pravio ogromne kockarske dugove. Uz odobrenje kraljevske porodice ženi se kćerkom sudije, plemkinjom Rene-Pelaži de Lone de Montrej koja mu obezbeđuje još viši položaj u društvu, tako da markiz postaje upravnik nekoliko francuskih provincija.

Tada, dolazi do De Sadovog moralnog posrtanja, sa čim će u neraskidivoj vezi biti i njegova kasnija književna slava. Već nakon mesec dana braka imao je ljubavnu vezu sa tada čuvenom glumicom Labuvazan i pozivao je prostitutke u svoj dom u Arkiju.

Inspirisan bujnom ali bolesnom fantazijom, obogaćenom ratnim iskustvom, De Sad na ovim ženama isprobava svoje sadističke teorije. Neke od njih su bile spremne da se podvrgnu markiževim prohtevima, ispoljavajući neverovatan stepen mazohizma, ali su se neke žalile vlastima da ih je Donaten seksualno zlostavljao, zbog čega je plemić poslat u zatvor u Vensanu. Posle nekoliko nedelja De Sad je uz pomoć jakih veza koje je imao među uticajnim ljudima pušten. Ubrzo se, međutim, vratio starim navikama, bez obzira što mu je supruga rodila dva sina i ćerku.

De Sad je osuđen na smrt i zatočen u tvrđavu Muala. Pod nerazjašnjenim okolnostima uspeo je da pobegne iz ropstva i sakrije se sa suprugom u njihovom zamku. U to

vreme Rene-Pelaži je bila u potpunosti pod njegovim uticajem i postala mu oduševljeni partner u perverzijama. I ona je 1776. godine učestvovala u skandalu u kojem je Fransoa maltretirao i seksualno zlostavljao maloletne dečake. Tada su markiz i markiza proglašeni opasnim državnim neprijateljima.

De Sadova supruga je utočište potražila u manastiru, a markiz je pobegao sa njenom sestrom Anom, inače novom ljubavnicom, u Italiju.

Godinu dana kasnije, 1777, ljubavnici se nepromišljeno vraćaju Francusku, pa je De Sad uhapšen u Parizu, odakle ga preko tamnice u Vensanu prebacuju u zloglasnu Bastilju. Boraveći u najstrašnijem francuskom zatvoru toga doba, markiz postaje žrtva okrutnih čuvara i drugih zatvorenika i na svojoj koži oseća surovost čiji je bio zagovornik. Prinudna i duga izolacija je omogućila markizu da razradi svoju bogohulničku

filozofiju u pisanom obliku. Na jednoj rolnoj papiru dugoj 12 metara napisao je svoje čuveno delo, objavljeno tek 115 godina posle njegove smrti, "120 dana Sodome".

Pišući pamflete u korist revolucije, Fransoa zadobija poverenje nove vlasti i posle kraćeg vremena postavljen je na čelo jednog od revolucionarnih komiteta. Uprkos svojoj aristokratskoj krvi markiz De Sad postaje uzoran i poštovan građanin Sad. Ipak, ironija sudbine ga dovodi opet skoro do pogubljenja. Robespjer ga osuđuje na giljotinu zbog "nedopustive umerenosti", jer je bivši markiz naprasno počeo da kritikuje neobuzdanu brutalnost nove francuske vlasti! Ali i ovom prilikom je De Sad spasao živu glavu.

Na dan smaknuća 26. jula 1794. godine, usled birokratskog haosa, pogubljenje je odloženo za dva dana. A upravo 28. jula iste godine bez suđenja će biti smaknute vođe revolucije Robespjer i Sent-Žast, tako da je De Sad posle mesec dana bio pomilovan.

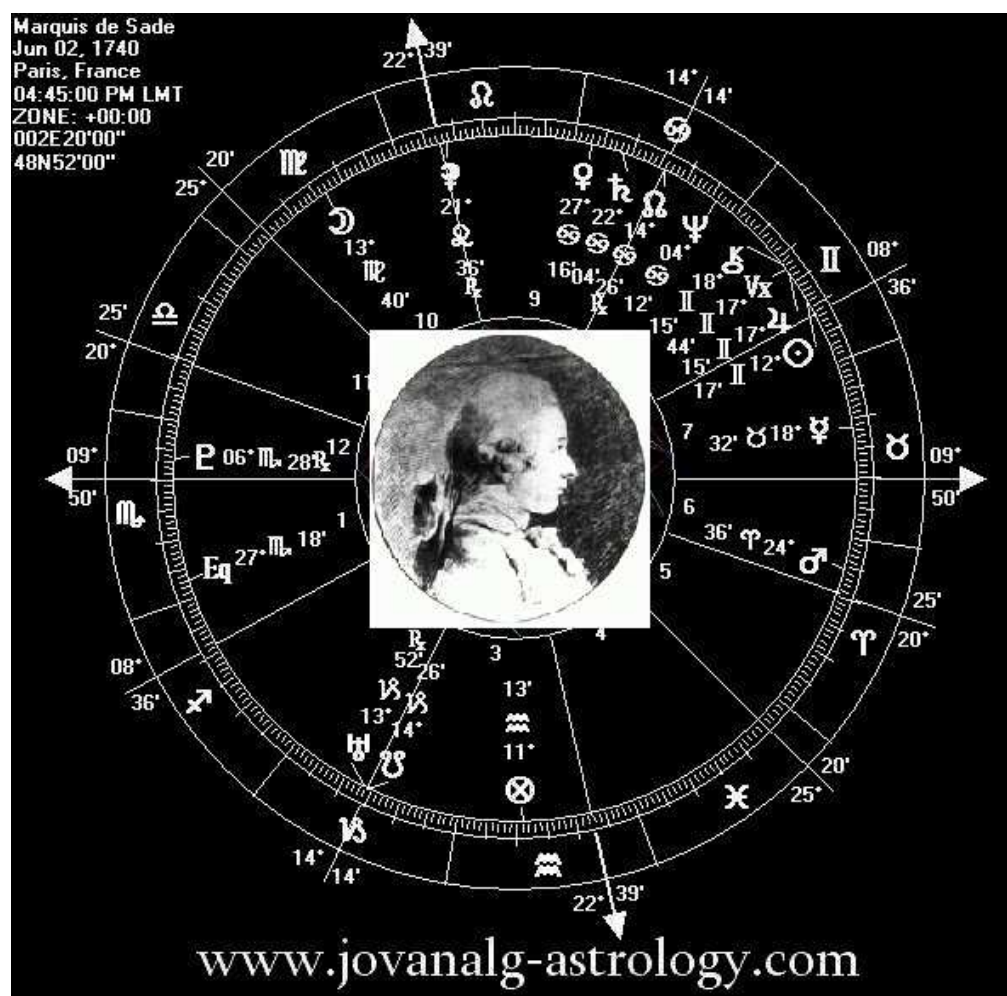
Nakon revolucije, Markiz je ostao bez aristokratskih privilegija, pa je sa mladom udovicom, glumicom Mari-Konstans Knesnet živeo veoma siromašno. U to vreme napisao je, između ostalog, i dela "Nova Žastin" i "Julijine povesti" zbog kojih će 1801. godine biti proglašen za umno poremećenu osobu. Smešten je u ludnicu u Šarantonu.

Kada je Napoleon pročitao tu knjigu, naredio je da se markiz De Sad nikada ne pusti iz duševne bolnice, ostavljajući u svom službenom izveštaju jednu zanimljivu belešku: "Ovog ludaka je trebalo ubiti još kada je rođen. Sada je kasno. Njegovo proketo delo naneće mnoge patnje mnogim ljudima u budućnosti".

Umro je 2. decembra 1814. godine. Njegov sin je nakon toga posetio bolnicu, pokupio očeve rukopise i spalio ih. Naknadno je otkriven De Sadov testament koji je pisan devet godina pre markiževe smrti. U njemu je zahtevao da mu se telo sahrani u naznačenoj šikari na njegovom imanju, a da se na grobu zasadi hrast tako da, vremenom, drvo pusti snažno, razgranato korenje.

Napisao je: "Tragovi mog groba moraju nestati sa lice zemlje, jer laskam sebi da ću ostati u pamćenju ljudi". Bio je očigledno više nego svestan svog uticaja.

Sahranjen je na groblju sa hrišćanskim obredom, a iznad groba je postavljen kameni krst na kojem nije bilo urezano njegovo ime. Ubrzo nakon sahrane grob je otvoren a leš ukraden. De Sadova lobanja je kasnije došla u posed jednog frenologa koji ju je navodno pregledao i rekao da je pripadala čoveku "nežnog temperamenta koji je voleo decu".

Bacite pogleda na trenutak na kartu!

Uran dispozitor IV na 13* Jarca u konjunktiji sa Wegom (al-Vaki onaj koji pada, u Srednjem veku je bila poznata i kao Vultur Kadens ili Padaju... Read Moreći Grifon – Lešinar ... u 0* Uranom daje kritičnost, žestoke strasti, mnogo dobitaka i gubitaka, mnoštvo otvorenih i prikriivenih neprijatelja, nesrećnu ili nasilnu smrt) 180* Saturn na 22* (ubiti)....šta reći ?

Dispozitor Sunca - Merkur na 18* (takozvani “djavolji stepen”) Bika u opoziciji sa Plutonom : pomracenje svesti.

Hiron na 18* Blizanaca u osmom polju u kvadratu sa Mesecom – poremećen um, duša, uz Veneru na 27* u konjunkciji sa Saturnom na 22* Raka u 180* Uran - pedofilija, nastranost....

Zauvek zapamcen po zlu (vrh desete kuce na 22* Lava), ali i po novom pravcu u knjizevnosti (Sunce 0 Jupiter), prognanik i progonitelj (Sturn u opoziciji sa Uranom, u kvadratu sa MARSom - sve u fiksnim znacima i padajucim poljima)...Rob I robovlasnik...

Pluton u Prvom polju, u paran-kvadratu sa Mesecom, ipak daje tu "manicnu potrebu za razaranjem, dushe, zene, stomaka, kaznjavanje majke i sl..." a paran-opozicija sa Merkurom vladarom osme kuce - nasilje nad decom, seksualnu frustraciju (vladari prve I osme kuce u angularnom poloazaju, jos MERkur na 18*....

Jupitera u osmom polju retko sta dobro donese. Apsolutno! Setite se Grace KELLY, (November 12, 1929 at 5:31 AM in Philadelphia, PA (USA)..takodje Jupi u VIII, pa dugovi (a ne prihodi) partnera, Saobracajna nesreca u kojoj gubi zivot i sl...

Nije jedina, ali... recimo, Catherine DENEUVE (Oct 22, 1943 01:35:00 PM GMD - 01:00 Paris,FR 002E20'00"48N52'00") opet Jupi u VIII a vladar XI - stariji brat, sestra...prigrljeni rukama smrti.... i tako redom... Jupiter, stari znalac VARKE, u polju smrti, nije bas dobar :)

Voleti zenu samo ako pati, suociti se sa granicama dozvoljenog, blasfemija, sodomija, mucenje te incest... Cogito Ergo Summit !